

Čís. 5397.

»Mimosoudní přiznání se« k souloži v kritické době (§ 163 obč. zák.) zakládá nanejvýše domněnku otcovství, neobsahuje však ještě nikterak uznání otcovství.

(Rozh. ze dne 27. října 1925, Rv I 1144/25.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

V první řadě uplatňuje žalovaný dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s., nesprávné právní posouzení věci, vytýkáje rozsudku odvolacího soudu, že se nezabýval důležitou okolností, spisy doloženou, že se totiž jiný než žalovaný, t. j. jakýsi M. v nesporném řízení přiznal, že s matkou nemanželského dítěte v kritické době souložil. Tímto mimosoudním doznáním bylo prý již po rozumu §u 163 obč. zák. zjištěno otcovství M-ovo a nebylo pak již lze žalovati druhého, t. j. žalovaného na uznání otcovství. Než tento výklad §u 163 obč. zák. jeho věty: »aneb ten, kdož se k tomu, t. j. k souloži, byť i mimosoudně přizná« jest nesprávným, neboť přiznání se k souloži v kritické době zakládá nanejvýše domněnku otcovství, neobsahuje však nikterak ještě uznání otcovství. Pouhou domněnku lze pak vyvrátiti protidůkazem po rozumu §u 270 c. ř. s., zejména tedy důkazem, že někdo jiný jest otcem dítěte. Ostatně vykládá nauka i praxe onu větu jen v tom smyslu, že v mimosoudním přiznání soulože bylo lze spatřovati jen prostředek průvodní bez výjimečné náležitosti §u 110 ob. s. ř. a sluší za to míti, že zavedením nového civilního řádu slova ona byla zrušena §§ 266, 272 c. ř. s. (Viz k tomu Krasnopolski-Kafka Familienrecht str. 268 a theorii tam uvedenou.) Podle §u 16 první dílčí novely k občanskému zákoníku náleží nespornému soudci, by se postaral o to, by otcovství k nemanželskému dítěti bylo buď uznáno — což se v tomto případě nestalo — neb určeno pořadem práva. Byl tudíž postup nesporného soudce, jenž poukázal zjištění otcovství na pořad práva, správný a jest dotyčná výtka dovolatele bezpodstatná. Pokud dovolatel v tom, že se odvolací soud nezabýval touto otázkou teprve v odvolání jeho nadhozenou, spatřuje zároveň také dovolací důvod neúplnosti řízení po rozumu čís. 2 §u 503 c. ř. s., padá jeho výtka již poukazem na nerozhodnost přiznání soulože osobou jinou než žalovanou. Poněvadž pak v jiném směru po stránce právní dovolatel rozsudek odvolacího soudu pokud jde o zjištění otcovství nenapadá, jest plně souhlasiti s vývody napadeného rozsudku a míti za to, že zákonné podmínky pro zjištění otcovství žalovaného k žalujícímu nemanželskému dítěti jsou splněny.

Čís. 5398.

Pro nárok nemocenské pokladny na zaplacení dlužných nemocenských příspěvků a úroků z nezaplacených příspěvků není pořad práva přípustným.

(Rozh. ze dne 27. října 1925, R II 298/25.)

Nemocenská pokladna stavebních živností žalovala podnikatele staveb o dlužné nemocenské příspěvky a úroky z nezaplacených příspěvků. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby, o d v o l a c i soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a žalobu odmítl. D ů v o d y: Dle žalobního děje žaluje žalobkyně o dlužné nemocenské příspěvky a úroky z nezaplacených příspěvků. Dle ustanovení §u 41 zákona ze dne 30. března 1888, čís. 33 ř. zák. přísluší rozhodovati dozorčím úřadům spory mezi zaměstnavateli a okresními nemocenskými pokladnami o povinnosti k placení příspěvků. V §u 11 zákona ve znění čl. VII. zákona čís. 268/1919 jsou uvedeny pokladny, které pojištění pro případ nemoci provádějí, a v §u 38 cit. zák. se stanoví, že dlužné příspěvky se vymáhají cestou správní. Vzhledem k tomu, že dle zprávy města B. žalobkyně přináležejí k pokladnám, které dle §u 11 cit. zák. provádějí pojištění pro případ nemoci, nařízené §em 1 cit. zák., a žalobkyně domáhá se placení dlužných nemocenských příspěvků, jež jsou dávkami veřejnými, nepatří ve smyslu ustanovení §u 38 cit. zák. vymáhání dlužných těchto příspěvků na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Názor stěžovatelky, že námitka nepřipustnosti pořadu práva je námitkou privilegovanou, musí býti při prvním roku uplatňována, a vznesení její v odvolání jest opožděno, není správným. Dle §u 240 odstavec třetí c. ř. s. nutno přihlídnouti v každém období rozepře k nepřipustnosti pořadu práva z moci úřední, měl toho tedy první soud nejen při vyřizování žaloby dbáti, ale k této závadě i při vynášení rozsudku přihlídnouti. Dle §u 42 j. n. nutno v každém období rozepře dbáti nepřipustnosti pořadu práva o proto odvolací soud právem k této závadě přihlédl. Neprávem se dovolává stěžovatelka rozhodnutí Nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 7. listopadu 1899 (judikát čís. 144) a ze dne 16. října 1917. Netýkají se stejného případu, totiž otázky, zda jest přípustným pořad práva ohledně řízení, jímž se zakládá titul exekuční pro zadrželé příspěvky pro nemocenskou pokladnu, tedy řízení ukládacího a sporu o povinnost příspěvkovou, nýbrž přípustnosti soudní exekuce pro příspěvky již právoplatně uložené. Třebaže dle §u 1 čís. 12 ex. ř. tvoří totožnou vykonatelnosti opatřené výkazy nedoplatků příspěvků pro nemocenskou pokladnu exekuční titul pro soudní exekuci (srv. jud. 144), není tím nijak vyloučeno, že k rozhodování o výši a správnosti uložení povolán jest jedině úřad správní, jak výslovně je předepsáno v §§ 38 a 41 zákona o nemocenském pojišťování ze dne 30. března 1888, čís. 33 ř. zák., nedotčeného v této části zákonem ze dne 15. května 1919, čís. 268 sb. z. a n. Na tom nemůže ničeho měniti ani okolnost, že snad bylo trpěno uplatňování těchto nároků stěžovatelčiných pořadem práva, a netřeba rozhodovati vzhledem k onomu výslovnému předpisu zákona, jaký ráz má tento příspěvek.

Čís. 5399.

V témž dražebním řízení o nemovitosti odhad starší jednoho roku může býti podkladem pro určení odhadní ceny. Bez nového odhadu nelze